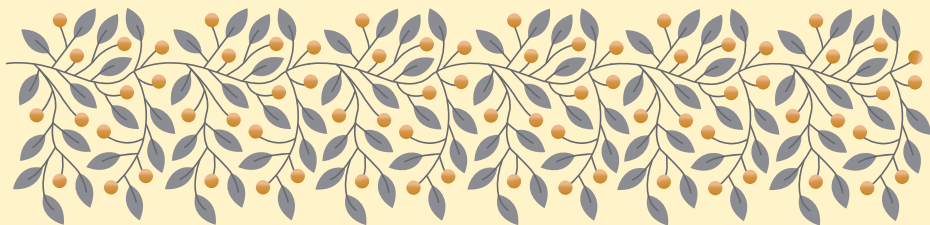

KÁRPÁT-MEDENCEI IMANAP

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2 Tim 1,14)

2023. december 3.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS NŐSZÖVETSÉG

A RÁNK BÍZOTT KINCSEK MEGŐRZÉSÉNEK FELELŐSSÉGE

Köszönetet mondunk a cikkek, imádságok szerzőinek,
és a támogató Dunamelléki Református Egyházkerületnek:

Balog Zoltán református püspök,
a Zsinat lelkészi elnöke

Dr. Svébisné Juhász Márta,
a Dunamelléki Református Nőszövetség elnöke

Szabó Zsuzsa,
a Dunamelléki Református Nőszövetség titkára

Bíró Éva,
a Kecskeméti Református Egyházközség levéltárosa

Fazekas Elek,
PhD hallgató, Debreceni Egyetem

Bárdos Péterné,
Hajnalcsillag Tanoda vezető

Dr. Fogarasi Zsuzsa,
a Ráday Múzeum igazgatója

Kuti Józsefné Filep Katalin,
Kecskeméti lelkipásztor

Kaszóné Kovács Karola,
Szekszárdi lelkipásztor

Böndörné Jaksa Judit,
Nagydorogi Református Nőszövetség

Lambert Győzőné,
Budapest-Pozsonyi úti Hálaadás Nőszövetség

Kisóvári-Németh Márta,
Pécs-Belvárosi lelkipásztor

Nyomdai munkák: West-Graph Kft.

TARTALOMJEGYZÉK

Püspöki köszöntés	5
Imanapi köszöntő	7
Témaválasztás	9
Az „egyház veteményeskertjétől” az egyetemig	10
A Református Egyház szerepvállalása az iskoláin keresztül a társadalomban	
Egyetemtől a Tanodáig	13
Tanodai életutak A Hajnalcsillag Tanoda bemutatása	
A Ráday Múzeumban őrzött kincseink	16
Liturgia	18

LEGYEN VILÁGOSSÁG

I. MÓZ.
1.3

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS
EGYHÁZKERÜLET

A LEGDRÁGÁBB KINCS: AZ EVANGÉLIUM

Újra és újra rácsodálkozhatunk arra, hogy milyen gazdagok vagyunk mi, magyar reformátusok, hiszen eljutott hozzánk az evangélium. Ez az életünk legnagyobb kincse, amit megszerezni, megvásárolni, sőt kiérdemelni sem tudunk, csak ajándékba kaphatunk. Még ahhoz is gyengék vagyunk, hogy megőrizzük, de a Szentlélek munkája által ez is lehetséges.

Hétköznapjaink egyik kísértése, hogy sok felesleges hírre, üzenetre és körülményre figyelünk az Örömhír helyett. Ám az ajándékozó, akitől az evangélium kincsét elnyertük, figyel arra, hogy szívünkben maradjon és élhessen tovább az Ő üzenete. A mi dolgunk az imádság. Kérhetjük Istent, hogy az evangélium ne pusztán szívünkben lakozzék, hanem életünket megújító középponttá váljon.

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által” (2 Tim 1,14)

Írja Pál tanítványának Timóteusnak, aki nagyanyja és édesanyja tanítványa is. A legnagyobb kincsünket megőrizni úgy lehet, ha folytonosan, napról napra magunkba fogadjuk és továbbadjuk azoknak, akik még nem részesültek-e kegyelemben. Így leszünk tanítványok és tanítók. Azok a kegyelemteljes pillanatok, amikor megnyílunk embertársaink előtt, és ez nekünk magunknak is megmutat valamit abból az áldásból, melyben nekünk, református keresztyéneknek részünk van. Az a dolgunk, hogy büszkén és alázattal hirdessük, van kincsünk, mely nélkül mi magunk sem lehetnénk, akik vagyunk, mert ez az, ami kijelöli a helyünket a világban.

A magyar református közösséget ez a kincskeresés, azaz az Ige tanulmányozása teszi kivételéssé a Kárpát-medencében élő nemzetek felekezeteinek körében. Mi az Igében élünk, az Ige népe vagyunk és az Ige népe akarunk lenni. Erről szól évről évre a Kárpát-medencei Imanapunk is, melynek lényege, hogy mi, magyar reformátusok áldást adjunk és áldássá legyünk a világban. A magyar reformátusság akkor és addig lesz nemzetet szolgáló egyház, amíg a legdrágább kincsünket, az evangéliumot imádsággal hordozzuk, és életünk vezérfonalává tesszük.

Balog Zoltán
református püspök, a Zsinat lelkészi elnöke

IMANAPI KÖSZÖNTŐ

Szeretettel köszöntöm e füzet olvasóit, a Kárpát-medencei Imanapot szívükön viselő testvéreket, közösségeket!

Első szavunk legyen a hálaadásé: köszönjük, Urunk, hogy a Kárpát-medencében szolgáló nőszövetségek szeretetteljes kapcsolatának újabb állomásához érkezhetünk és minden külső és belső nehézség ellenére immár 18. alkalommal tarthatjuk meg az imanapot.

A Kárpát-medence tíz Református Egyházkerületében működő nőszövetségek nagyon szoros kapcsolatban állnak egymással és fontos szolgálatot végeznek a magyar reformátusság körében.

Rendszeresen részt veszünk egymás konferenciáin, testvér-nőszövetségi kapcsolatokat ápolunk, ismerjük és bátorítjuk egymás szolgálatait. Együtt hirdetjük a Szentírás örök érvényű üzenetét, cselekedetté formáljuk a hallott ígét, segítjük egymást a szükségben.

A MRE Közös Zsinatának ülésén vezetőink egyhangúlag elfogadták a Kárpát-medencei Magyar Református Nemzetstratégiát. Ebben a nyilatkozatban megerősítést kapott a *Kárpát-medencei Imanap* fontossága is. Mi most azzal csatlakozunk ehhez a gondolatkörhöz, hogy egyrészt megmutatjuk és megőrizzük az oktatás-nevelés terén ránk hagyományozott kincseket, másrészt missziói felelősséggel segítjük a hozzánk érkező gyermekek, fiatalok tanulását és a családok hitre jutását. Ebben a szolgálatban fontos szerepet vállalnak nőszövetségünk tagjai. „Legyen világosság!” (1Móz 1,3) – ez a Dunamelléki Egyházkerület jelmondata. Hiszem, hogy ez a világosság – amely Istentől jön felénk, közénk és a bensőnkbe – teszi alkalmassá a nőket a szolgálatra.

Az előadások ívét „az egyház veteményeskertjétől” az egyetemen át a tanodák világáig követhetjük. A Ráday Házban tett látogatásunkkal a jövő lelkipásztoraira kérünk áldást. Imádkozunk a Kárpát-medencében folyó oktató-nevelő munkáért, a misszió és diakónia terén végzett női szolgálatainkért, a béke, békesség létrejöttéért bennünk és körülöttünk és nem utolsósorban keresztyén hitünkben való megmaradásunkért. Az egymásért való imádkozás megerősít bennünket.

Áldott alkalmak ezek a találkozások, egymás jobb megismerésén túl hitünkben megerősítenek, segítenek a közös gondolkodásban és a kárpát-medencei egység megtartásában.

A mostani alkalomra egy ismeretátadó és a liturgiát tartalmazó imanapi füzetet készítünk, melyet átadunk a kerületi nőszövetségi vezetőknek, és elérhetővé tesszük azt on-line formában is.

Köszönöm a gyülekezetek imádságait, nőszövetségeink összetartását és az egyházkerületek támogatását.

December első vasárnapján egy szívvel és lélekkel adjunk hálát az Úrnak! Kívánom, hogy hiteles képviselői lehessünk egyházunknak az egész Kárpát-medencében!

Egyedül Istené a dicsőség!

Dr. Svébisné Juhász Márta
a Dunamelléki Nőszövetség elnöke

TÉMAVÁLASZTÁS

A Kárpát-medencei imanapok második fordulóján egyházkerületeink nőszövetségeiben „*Kincseink, értékeink*” témakörben gondolkodunk. Ez esztendőben „*Dunamellék*” készül. Témaválasztásunk az oktató-nevelő munkára esett.

Anno az evangélium által reformált egyházak nagy felelősséget éreztek nemzetükért. Nemzeti nyelv, nemzeti nyelvű bibliafordítás, s egyáltalán a nemzet felemelése. Rendszeresnek mondható, hogy ahol reformált gyülekezet alakult, ott „iskola” is. Ezen iskolák természetesen nagyon egyszerűek és „egy-ügyűek” voltak. Írni és olvasni tanították az arra vágyókat, ami a továbblépés előfeltételét jelentette. Később Kollégiumaink elsődleges célja emberré formálni, emberi értékeket átadni, s erre a fundusra jöhet a tudomány, a szakmai ismeretek. „Amit meg kell tanulnunk, az mindig ott van a szemünk előtt, csak alázatosan és figyelmesen körül kell néznünk, hogy meglássuk mit akar tőlünk az Isten, és melyik a legjobb lépés...” (Paulo Coelho)

Egyházi iskoláink – benne tanítók, tanárok, lelkipásztorok- arra hívtak, hogy ebben az alázatos és figyelmes körültekintésben segítsenek a rájuk bízottaknak rálelni az életükkel kapcsolatos isteni tervre és azt felismerve megtenni a legjobb lépést. Egyházi oktatási intézményeinkből sok nemes lélek, értékes ember került ki egész nemzetünk, sőt a világ javára.

Nem könnyű ma tanítónak, útegyengetőnek lenni, ám tanulónak, útkeresőnek sem! Sok az akadály, nagy az ellenzél és így az elbizonytalanodás is mindkét oldalon.

Kiáltunk hát Ahhoz, akinek hatalma van és szeretete nagy. Az oktatókért, nevelőkért minden területen, hogy legyen számukra az oktatás szárny, amely repíteni, emelni akar!

„Ne gondolatokat, hanem gondolkozni tanítsanak!” (Immanuel Kant)

„Tanítani annyi, mint megmutatni a lehetőséget. Tanulni annyi, mint élni a lehetőséggel.” (Paulo Coelho)

Imádkozzunk azért, hogy minél többen vágyjunk tanulni és élni a lehetőséggel.

A példaadás a legjobb tanítási módszer. Igyekezzünk rámutatni a maradandó kincsekre és az igazi értékekre! „*Mert ahol a kincsöd van, ott lesz a szíved is.*” (Mt 6,21)

Szentgyörgyi Albert imádsága legyen közös könyörgésünk:
„Uram! Azzal dicsérlek,
hogy szebbé teszem
a Teremtés rám eső zugát,
hogy fénnel, meleggel,
jóakarattal és örömmel
töltöm meg világomat.” (Psalmus Humanum)

**Szeretetteljes köszöntéssel:
Szabó Zsuzsanna
titkár**

„AZ EGYHÁZ VETEMÉNYESKERTJÉTŐL” AZ AKADEMIÁIG

A REFORMÁTUS EGYHÁZ SZEREPVÁLLALÁSA AZ ISKOLÁIN KERESZTÜL A TÁRSADALOMBAN

Közhelyszámba megy, hogy a református egyház a kezdetektől kiemelt fontosságot tulajdonít az oktatásnak, az iskolák létrehozásának és fenntartásának. Mi az oka annak, hogy kiemelten fontos az oktatás, az ifjúságra való odafigyelés a református egyházban?

Kezdetről fogva tisztában voltak azzal, hogy az iskolázott, képzetesebb diákok felnőtt korukban szűkebb környezetük, egyházuk, de akár az egész ország számára is fontos posztokat foglalhatnak majd el, ezért nem volt mindegy, milyen szellemben, milyen erkölcsi tartásra, milyen gondolkodásra nevelik az iskolába bekerülő növendékeket korai éveiktől kezdve. Nagy István, a kecskeméti iskola egykori tanára 1825-ben így írt erről *Kecskeméti Helikon* című iskola-történeti munkájának előszavában: „*Az a példás buzgóság, mellyel ezen eklezsiának mind előjárói, mind közrende a kebelükben fennálló oskolát eleitől fogva ápolgatták... olyan oskolát állítottak, melyben mint valamely veteményes kertben a hazának mindenféle hivatalira készülő növendékek számosan oktatattak...*”. A kecskeméti egyházköztség a török hódoltság, majd az ellenreformáció üldözései alatt is fenn tudta tartani iskoláját, sőt megpróbálták továbbfejleszteni a többszintű oktatást. A 18. század közepére az iskola megerősödött, olyannyira, hogy az oktatás színvonalának emelése érdekében elhatározták, hogy ezután olyan állandó tanerőt alkalmaznak az iskola élén, aki külföldi akadémiákon is tanult. Addig, és még az 19. század elején is a kecskeméti iskola partikulája volt a Debreceni Református Kollégiumnak, azaz tehetségesebb diákjai ott folytatták tanulmányait, onnan kapták a tanítókat, az ottani törvényekhez, ottani tananyaghoz és tanítási módszerekhez igazodtak, azaz – szép és kifejező régi szavunkkal élve: anya-iskolájuknak tekintették azt. A kecskeméti református iskola szélesebb körű ismertsége és elismertsége, regionális szerepvállalása tulajdonképpen a debreceni anyaiskolától való elszakadással kapcsolódik össze.

A református kollégiumok az oktatás-nevelés egységének klasszikus helyei voltak: átfogó módon próbálták biztosítani a képzés teljességét, az alsó fokú képzéstől az akadémiai tagozatokig. De nemcsak az oktatáshoz való jogot, hanem az eredményes tanuláshoz, a ténylegesen használható tudáshoz szükséges körülményeket is biztosították, bentlakással, konvikttussal, könyvtárral, ide érve a szegényebb diákok élelmezését, ruháztatásának segítségét is, a felkészüléshez szükséges könyvek hozzáférhetőségének biztosítását. Ezek a kollégiumok fontos, irányító szerepet töltek be tágabb környezetükben is.

A dunamelléki egyházkerületben azonban kialakult egy sajátos helyzet: a központi anyakollégium hiánya. A 18. század végén, 19. század elején már érzékelték ezt a hiányt, és megindult a Dunamelléken is a küzdelem egy központi iskola létesítéséért, s ebben élen járt a kecskeméti egyházköztség. Ennek eredményeként 1831 és 1836 között kiépült a gimnáziumi képzésen túl a teljes főiskola, bölcsészeti, jogi és teológiai képzéssel, így ebben az időszakban a kecskeméti református kollégium a debreceni, sárospataki, pápai kollégiumokhoz hasonló rangra emelkedett. Közben azonban a nagykőrösi református egyház és annak iskolája is szeretete

Református Ókollégium

...és ma

*A Teológiai Akadémia
a Ráday utca 28. szám alatt
az 1930-as években*

...és ma

*Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola
korabeli épülete*

... mai új belsője

volna, ha a kerület központi anyaiskolája náluk épül ki, s ezért harcolni is készek voltak. A helyzetet tovább bonyolította, hogy 1855-ben a kecskeméti lelkészképzéssel párhuzamosan Pesten is létrejött egy teológiai intézet, s kezdetét vette egy hosszú évtizedekig tartó küzdelem az érintett egyházak között. Végül a dunamelléki egyházkerület úgy határozott, hogy főiskoláját három helyen működteti, *a teológiai képzést Pesten, a jogit Kecskeméten, a tanítóképzést pedig Nagykőrösön* kívánja folytatni, így minden helyi erőfeszítés ellenére a teológiai képzést kénytelenek voltak Kecskeméten 1860. február 29-ével megszüntetni. Ekkortól minden energiát a jogi képzés magas színvonalra emelésére fordítottak. Kecskemét neve ekkortól kapcsolódott össze hosszú időre a református jogászképzéssel.

Az 1918 őszén megnyíló református tanítónőképző intézet sem indulhatott simán – egészen lehetetlen körülmények között kellett megkezdnie működését (háborús vereség, spanyolnáthajárvány, kommün, román megszállás, általános szegénység és nyomor), de a tanítás megindult, az intézmény megerősödött és betöltötte feladatát. Mindezeket az eredményeket úgy érthették el, hogy minden érintett (lelkészek, gyülekezeti tagok, tanárok, tanítók, diákok és a diákok szülei, a város és az egyházkerület elöljárói) átértékelte a feladat fontosságát, magukénak tekintették azt, s a maguk módján és lehetőségeikhez képest részt vettek a megvalósításban is. Szép példája ennek a kerületi főiskolának szánt Ókollégium építésében való széles körű részvétel: nemcsak anyagi segítséget ajánlottak fel a legkevésbé tehetősek is, de sokan kétkezi munkával, aki tehetett, szakmunkával vagy az építkezéshez szükséges anyagok biztosításával segítettek.

Bár a nagy áldozatok árán életre hívott és fenntartott református oktatási intézmények működésének 1948-ban az államosítás véget vetett, 1990 után az épületek nagy része visszakerült az egyházakhoz, az iskolák újraindulhattak. Az intézményhálózat tehát újra rendelkezésre áll. Ma kincsnek tekintjük-e ezeket az intézményeket?

Hasonlóan fontosnak tartjuk-e az ezekben az intézményekben folyó munkát, mint azok, akiknek áldozatvállalása nyomán ez az intézményrendszer annak idején kiépült? Kincsnek tekintjük-e a bennük dolgozó, oktató, nevelő tanárokat, az ott formálódó ifjúságot, a diákokat?

Mára talán kissé elhalványult annak elismerése és komolyan vétele, hogy információkra, megszerzett készségekre, azok begyakorlására, szaktudásra nagyon sok mindenhez szükség van. A tartalom helyett sokszor a látszat kultúrája dívott sokáig – talán ebből ma már kifelé megyünk. A protestáns iskolák komoly szakmai felkészültséget is nyújtottak annak idején. Fontos, hogy ma se becsljük le, különösen ne állítsuk szembe a támogató, segítő szolgálattal a felkészülés munkáját, a felkészítők fáradozását, az elméleti, szakmai képzést, mert ez az alapja, a háttere az alapos, megfontolt, eredményes gyakorlati munkának. Csak úgy végezheti jól az egyház a társadalom felé vállalt feladatait, ha elkerüli mind az öncélúság, mind a szakszerűtlenség, felkészületlenség zsákutcáját, és sikerül egészséges egyensúlyt teremtenie a két munkaterület között.

Bíró Éva
levéltáros

EGYETEMTŐL A TANODÁIG

TANODAI ÉLETUTAK

A tanodák hazánkban a rendszerváltást követően jöttek létre. Akkoriban elvértve civil vagy egyházi kezdeményezések valósították meg tanodaszerű szolgáltatásokat. Munkájukat nagyfokú szabadság és ötletesség jellemezte, az új rendszer innovatív eszközöket kívánt tőlük. Alapvető céljuk pedig az volt, hogy a nehézsorsú gyerekek számára nyújtsanak segítséget a tanulásban, bár a fókusz akkor még eltért egy-egy intézmény esetében. Ahogy teltek az évek a döntéshozás felismerte a tanodákban rejlő potenciált és pályázatok kerültek kiírásra, hogy hasonló szolgáltatások jöhessenek létre. Ez az időszak nem volt könnyű a szervezetek számára. A munka sok szempontból kiszámíthatatlanná vált mivel a pályázati ciklusok és a hivatali változások viharában találták magukat a megvalósítók. Napjainkra ezt felismerték az irányító hatóságoknál és a tanodákat intézményesítették. A szakmai és civil szervezetek bevonásával egységesítették a célkitűzéseket és a módszertant is. Ezzel a döntéssel a diákok, szülők és munkatársak számára egyaránt kiszámíthatóvá vált a munkavégzés.

A harminc év alatt sok változás történt ebben a különleges és egyedi szolgáltatástípusban. Állandó azonban az a tevékenység, amit folytatnak. Felületesen szemlélve a tanoda semmiben sem különbözik egy napközitől. A gyerek iskola után bemegy, megírja a házi feladatot és előtte vagy utána szabadidős foglalkozáson vesz részt a pedagógussal, vagy nélküle szabadon. Ha azonban mélyebben megnézzük mi történik az intézményben akkor láthatjuk, hogy ennél sokkal többről van szó egy jól működő tanoda esetében. Érdemes vizsgálni a tanodák célcsoportját: a különböző korú *diákokat*; a velük foglalkozó *munkatársakat*: szakembereket és önkénteseket, valamint a diákok számára bejárható *életutakat*. Fontos azonban megemlíteni, hogy a tanoda csak egy fecske a sok közül, szükséges tehát, hogy hasonló céllal de más eszközökkel rendelkező szolgáltatók is megjelenjenek egymást támogatva.

Fazekes Elek
phD hallgató

A HAJNALCSILLAG TANODA

A cigánymisszió kezdete

A Kecskeméti Református Egyházközség Max Lucado jól ismert figurájáról, Pancsinellóról nevezte el a cigány gyermekek életképességét erősítő programján belül működő játszóházát, melyet 2014-ben indított el a HEKS támogatásával. Ekkor egy, az önkormányzat által épített közösségi házban kezdtük el a munkát. Kezdetekben baba-mama klubot működtettünk hetente kétszer, amely a játszóházon keresztül a legkisebbek elérésére fókuszált. Ez idő alatt már sok gyermek és édesanya fordult meg nálunk. Lassan közösséggé lettünk. Nagyon sok tapasztalatot gyűjtöttünk, igyekeztünk megismerni az édesanyák és gyermekeik helyzetét, szokásait, közel kerülni a családok életéhez. Munkánk egyik legnagyobb kihívása az volt, hogy gyakran szembesültünk az emberek kiszolgáltatott helyzetével. A kialakuló bizalmat az is jelzi, hogy ilyenkor hozzánk fordultak segítségért, egy kis biztatásért, néhány jó szóért. 2015 nyaratól kezdve minden évben megrendezzük hittanos táborunkat gyülekezeti

önkénteseink, szakemberek és lelkészeink, valamint már a szülők szolgálatával valósulnak meg. Megerősítő és hidakat építő események ezek.

2018-tól a helyzetünk kicsit megváltozott. A játszóház munkája és működése átalakult. Alkalmainkat ideiglenesen a Gyülekezeti Központban tartottuk, és azon fáradoztunk, hogy saját ingatlanba költözhesünk. Célcsoportunk a kisgyermekes anyukák helyett az iskoláskorú gyermekekre változott. 2019 januárjában megnyithattuk Hajnalcillag Tanodánkat. A megvásárolt ingatlan hosszú ideig kocsmaként üzemelt, és ebből lett a gyülekezetünk cigánymissziós központja, Kecskemét legnagyobb szegregátumának szélén, ahol több ezer cigány ember él.

A tanoda mint a szociális ellátórendszer része

A 2018 decemberében megjelent EMMI-rendelet szabályozza a tanodák működését, mint a gyermekek esélynövelő szolgáltatásának egy szegmensét. Ezzel a kicsiny szolgálatunk a gyermekvédelmi alapszolgáltatás részévé vált. A fenntartói feladatokat a Református Szeretet-szolgálat Felzárkózási Osztálya látja el, így a református tanodai hálózat tagja lettünk. A jogszabályi kiforrotlanság, az új rendszer bizonytalansága és a finanszírozási kiszámíthatatlanság nem kis nehézséget okozott és okoz mind a mai napig.

Rendeletben meghatározott ellátotti létszámunk 30 fő, azonban az egyre növekvő igények miatt a HEKS támogatásával és a gyülekezet segítségével még 40 gyermeket segítünk. Így a szolgálatunk 70 gyermek életében vesz rész különböző mértékben. És a várólista is megjelent... Az a vágyunk, hogy belátható időn belül a hátrányos helyzetű gyermekek is minőségi oktatáshoz jussanak az iskolákban, ne legyen ránk mint hátránykompenzáló, felzárkóztatást segítő intézményre szükségünk, és minden erőnket a hittanoktatásra és a közösségépítésre fordíthassuk.

A tanoda mint a gyülekezetünk része

Felmerülhet a kérdés, vajon miért vág bele egy nagyvárosi gyülekezet a szerteágazó intézményi és gyülekezeti struktúrája mellett egy ilyen szolgálatba? Mi keresnivalója van a szegregátumban? Vajon meg tud-e szólítani a tagjaihoz képest teljesen más élethelyzetben lévő embereket?

Ezeket a nagyon emberi kérdéseket mi is rendszeresen halljuk és feltesszük magunknak is. A válaszuk egyértelműen a küldetésünkéből fakad, és abból a tapasztalatból, amit jelen írásnak a mottójául választottunk. Amikor mi magunk megtapasztaljuk saját személyes nyomorúságunkat, melyet Krisztus szeretete és megváltása tesz képessé elviselni, ez a megérintettség ad erőt a nagyon nehéz élethelyzetekben való beleállásba.

Gyülekezetünk a roma gyermekek és felnőttek befogadásának útját járja és tanulja. A kezdeti hittantáboros szolgálat mára már kibővül a tanodás istentiszteletekkel, közös gyülekezeti táborozásokkal, emmausi programokkal, közös ünneplésekkel, tanodás gyerekek konfirmációjával. Minden évben a cigány gyermekek készítenek karácsonyi ígés lapokat a gyülekezet időseinek, és még sorolhatnánk.

Egyházközségünk presbiterei személyesen minden hónapban egy-egy tortával ajándékozzák meg az adott időszak ünnepeltjeit. A határon túlra szánt cipősdobozok gyűjtése mellett a

tanodás gyermekek is kapnak egy-egy cipősdoboznyi ajándékot a gyülekezet közösségeitől karácsonyra. A nőszövetség asszonyai főzőklubot tartanak, nyáron a táborokban uzsonnával kedveskednek a gyermekeknek. A gyülekezeti kisközösségek valamilyen szolgálat révén rendszeresen részt vesznek a tanoda életében.

Közel egy évtizedes szolgálat után bizonyosságot tehetünk arról, hogy református közösségünknek áldás cigány testvéreink szeretete, bizalma és jelenléte. Az út folytatása még nem látszik tisztán, de hisszük, hogy amint Jézus az emmausi tanítványok mellé szegődött, úgy mi is Vele találkozva járhatjuk tovább a testvériség közös útját.

A tanodai szolgálat

Segítségül hívtuk ehhez azt a 6 betűt, amely a legtömörebben összefoglalja, hogy mit is jelent számunkra a Hajnalcsillag Tanoda: T-A-N-O-D-A

1. T mint Tudás:
2. A mint Alkotás:
3. N mint Nevetés:
4. O mint Odafigyelés:
5. D mint Döntés
6. A mint Ajándék

Ezekre az ajándékokra koncentrálunk. Olyan ajándékokra, amelyeket maga az Úr Isten ad nekünk, s mi egyszerűen így nevezzük őket: áldások.

**Bárdos Péterné
tanodavezető**

**„Ragyogtok,
mint
csillagok a
világban, ha
az Élet
Igéjére
figyeltek.”
Filippi 2,15**

A RÁDAY MÚZEUMBAN ŐRZÖTT KINCSEINK

Intézményünk a Dunamelléki Református Egyházkerület egyházművészeti gyűjteménye. 1968-as alapításától kezdve Budapesten, majd 1983-tól Kecskeméten működik. Kicsi, ám sokarcú, több gyűjteményi csoportot bemutató múzeum vagyunk.

Egyházművészeti kiállításaink zömében iparművészeti (öntvösmunkák, óntárgyak, kerámiák, textilek) részben egyháztörténeti/képzőművészeti anyagot mutatnak be. Klasszikus kiállításunkat *A Dunamelléki református egyházművészete* címmel tekinthetik meg látogatóink. 2017-ben, az 500. évfordulót ünnepelve megrendeztük a *REformáció, REkonstrukció* című, némiképp rendhagyó kamarakiállításunkat, mely egy 1782-ben készült, különleges megjelenésű és kvalitású *keresztelőkészletet* mutat be. Pontosabban – mivel a klenodium elveszett a múlt század 30-as, 40-es éveiben – annak újjáéledését, rekonstruálását és az ehhez kapcsolódó kutatásokat. E műtárgy esetében is – mint a vendégek számára külön előadáson is bemutatandó harangnál – felmérhetjük, hogy egy-egy jól megvizsgált, kutatott téma, klenodium esetében egyházunk, gyülekezeteink múltja, értékei, jobb és nehezebb időszakai, mint cseppben a tenger válnak láthatóvá, érzékelhetővé.

A hidasi harang – mondhatnánk grazinak, seckauinak, mohácsinak vagy épp múzeumbelinek is, hiszen eddigi „életét” ezeken a helyeken töltötte – a 18. század elejétől fontos, sőt több ízben jelképes szerepet töltött be az azt éppen birtokló református közösség életében. Az előadás ezt a több évszázados történetet kívánja bemutatni.

Múzeumunk jelentősebb képzőművészeti anyaggal is rendelkezik, melynek számunkra legfontosabb darabjait, Muraközy János (1824-1892) festményeit, *A kulcsra zárt szoba titkai* című kiállításon tárjuk a közönség elé. Külön öröm számunkra, hogy a festő hagyatékát abban az épületben (Ókollégium) mutathatjuk be, ahol joghallgatóként barátjával, Jókai Mórral együtt tanult. Muraközy neve még azok számára sem túl ismert, akik jártasak a 19. századi festészet történetében. Művészeti hagyatéka alapján a kismesterek közé sorolható. Kortársa, barátja, Lotz Károly, a neves festő Muraközy halálakor arról beszélt, hogy a közösségből eltávozott az, aki közülük a legkülönb volt. A kiállításon érveket sorakoztatunk fel Lotz Károly sommás értékeléséhez.

Modern iparművészeti anyaggal is büszkélkedhetünk. *A mennyezet virágai* című, Tomcsányiné Szemere Sarolta gépi hímzésű textilíából összeállított kiállításunk az évszázados (kazetta)motívumok továbbéltetésének kísérletét, ennek látványos darabjait mutatja be.

Gyűjteményeink fontos csoportját alkotja a természettudomány: ásványok, kőzetek, őslénymaradványok. Fuxreiter András gyűjtő anyaga *A Természet harmadik országa, Magyarország hegységeinek ásványai* valamint a múzeum profiljához is kapcsolódó *A Biblia ásványai* című kiállítás/kamarakiállítás látható.

Udvarunkon megtekinthetők szabadtéri (tabló)kiállításaink: *A Biblia színei. Magyar festők bibliai ábrázolásai* valamint a *Bibliai történetek. Keresztes Dóra grafikai gyermekek számára* címen.

A Ráday Múzeum látivalóit látványraktárunk gazdag anyaga egészíti ki. A raktár mellett működik – honi egyházi gyűjteményeink viszonylatában egyedülálló módon – ötvös/restaurátor

műhelyünk alkotó és oktató tere. A műhely egyházi klenodiumokat készít és restaurál megrendelőinknek, valamint a tanulás, tanítás terepe is az érdeklődők számára. Kurzusaink mindig „teltházzal mennek”. Műhelyünk vezetője Ötvös Nagy Ferenc.

Múzeumpedagógusaink programjaikkal a kicsiktől a szép korúakig szolgálják a múzeumi interpretációt, a tárgyak üzenetének eljuttatását a látogatókhoz.

Befogadó intézmény vagyunk. Falaink között több civil szervezet működik. Így itt lelt otthonra: a *Ráday Múzeum Fuxreiter András Ásványgyűjtő Köre*, a *Magyar Éremgyűjtők Egyesületének Kecskeméti Csoportja*, a *Ráday Múzeum Hímző Köre*, ezenkívül az *Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesület* emlékhelye vagyunk.

Természetesen elsősorban a látogatókat szolgáljuk. Örömteli várakozással tekintünk a Kárpát-medencei Imanap résztvevőivel való találkozásunk elé. Szeretettel hívjuk, várjuk önöket!

Dr. Fogarasi Zsuzsa,
igazgató

Keresztelőkészlet

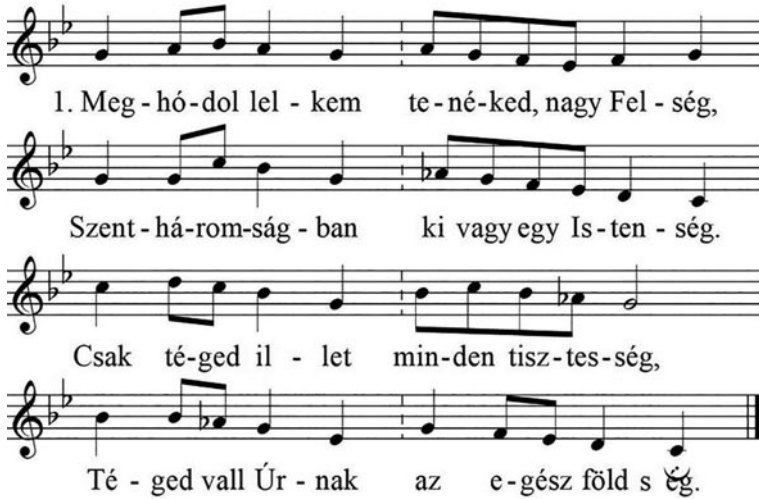
Szőszék, kazettás mennyezet

LITURGIA

Apostoli köszöntés

Kegyelem néktek és békeség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól. Ámen.

Fennálló ének: 223. dicséret 1. verse (RÉ21)

1. Meg - hó - dol lel - kem te - né - ked, nagy Fel - ség,
Szent - há - rom - ság - ban ki vagy egy Is - ten - ség.
Csak té - ged il - let min - den tisz - tes - ség,
Té - ged vall Úr - nak az e - gész föld s ég.

Főének: 223. dicséret 2, 6-8 verse

2. Imád a nagy ég ő teljességével,
Mondván: Szent, szent, szent az Úr felségével!
Teljes a föld s ég dicsőségével,
Seregek Ura erősségével!

7. Imádlak téged, Urát kezdetemnek,
Urát végemnek s egész életemnek,
Fő szerző okát a természetnek,
Halálnak Urát és kegyelemnek.

6. Imádlak én is téged, Teremtőmet,
Gondviselőmet és Üdvözítőmet,
Megszentelőmet s erősítőmet:
Én Istenemet, egy Segítőmet.

8. Imádlak téged, egyedül Uramat,
Nem vetem másban én bizodalmamat;
Mikor imádlak, halld meg én szómat,
Írd be könyvedbe hódolásomat.

Fohász:

A mi segítségünk jöjjön Istentől, aki teremtette az eget és a földet. Ámen.

Lekció: Mt 6,19-21

„Ne gyűjtsétek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok ki-
ássák és ellopják, hanem gyűjtsétek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem
emészti meg, és ahol a tolvajok sem ássák ki, és nem lovják el. Mert ahol a kincséd van, ott lesz a szíved is.”

Imádság

„Szentlélek, imádunk mi téged, valljuk istenséged. Hisszük, hogy az új ember szíve Saját kezéd műve. Te
vagy a hitnek mind szerzője, mind elvégezője, Te gyújtasz szívünkben világot, forró buzgóságot.

Szakaszd el hát most is szívünket, minden érzésünket a sok hiábavalóságtól, e csalárd világtól, hogy az igének hallgatói, légyünk megtartói; mely szívünkben gyökeret verjen, gyümölcsöt teremjen.”

Igehirdetés előtti ének: 119. Zsoltár 52. verse

A te beszéded ékes és drága, / Még a méznél is édesebb én számba’, / Kimondhatatlan gyönyörű volta. / Igédben van bölcsességem alapja; / Bölcsességemet abban keresem, / A hamisságnak ösvényit megvetem.

Textus: „A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”

(2 Tim 1,14)

Igei gondolatok

Rövid időn belül háromszor is találkozunk a „kincs” fogalmával a Timóteushoz írott levelekben. Itt, a második levélben, két verssel korábban magára, Pálra bízott kincsről van szó, az első végén (6,20.) pedig szinte ugyanaz a felszólítás áll, mint a fenti igében. (Az eredeti, görög szövegben is ugyanazt a szót találjuk mind a három helyen.)

Mi az a kincs, ami rábízott előbb Pálra, majd pedig fiatal munkatársára, Timóteusra, és egyébként még nagyon sok mindenkre, így ránk is? Az evangélium. Az az örömhír, amely tudunkra adja, hogy Jézus Krisztus értünk vállalt kereszthalálával megmentett bennünket az örök haláltól, a kárhozattól, vagyis örök életet szerzett nekünk. Ahogy János evangéliumában olvashatjuk: *„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.”* (Jn. 3,16.)

Az evangélium nemcsak forma, hanem tartalom is. A kincs, amely megváltoztatja az életünket, nem annyi, hogy van egy ilyen történetünk, hanem hogy ezt a történetet hisszük is. Akkor válik számunkra élővé, felbecsülhetetlen értékűvé az evangélium, ha hisszük, hogy rólunk (is), a mi örök életünkről (is) szól.

Bár a 2Tim 1,14-ben Pál konkrétan ifjú munkatársát szólítja meg, az ige hozzánk is szól: *„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.”* Megőrizni – egyetlen szó, ami mégis annyi mindent jelent! Jelenti először is a hitünkben, a saját megváltottság tudatunkban való megmaradásunkat. Azt, hogy Istennek a személyesen és egyházként is ránk irányuló kegyelmét akkor sem vonjuk kétségbe, amikor a körülményeink, nehézségeink Isten irántunk való szeretetének, gondviselésének ellene mondani látszanak.

Az evangélium őrzése jelenti azt, hogy ragaszkodunk az evangélium tisztaságához. Pál figyelmezteti Timóteust: *„az egészséges beszéd példájának tekintsd, amit éntőlem hallottál...”* Nemcsak akkor voltak, hanem most is vannak, akik megpróbálják elferdíteni, szalonképessé, fogyaszthatóbbá tenni az örömhírt. Pl. megállva ott, hogy *„úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta...”* Inkább nem feszegetve azt, hogy: 1. hinnünk kell ahhoz, hogy el ne vesszünk, 2. az egyszülött Fiában, Jézus Krisztusban kell hinni, 3. enélkül a hit nélkül el lehet veszni, kárhozatra lehet jutni, 4. azért volt szükség a Megváltó értünk hozott áldozatára, mert mi tulajdonképpen az örök halálra méltó bűnösök vagyunk. Ha ez utóbbi nem felel meg az emberképünknek, akkor sose fogjuk megérteni és átélni azt az örömhírt, ami az evangélium csúcspontja.

A maga teljes tartalmával kell az evangéliumot őriznünk, de a megőrzéshez hozzátartozik az is, hogy továbbadjuk. Ha egy mesterségből kihal az utolsó művelője, az a mesterség eltűnik. Nem elég, ha egy mesterember hűséggel, nagy alapossággal dolgozott, amíg csak élt, a mesterség

akkor marad meg az utókor számára, ha a mester kinevelte az utódját, aki továbbviszi a szakmát. Hagyományörzés!

Talán túlzottan leegyszerűsített a hasonlat, és bizonyos szempontból sántít is. Az evangélium felett ugyanis nem emberek őrködnek, hanem maga Isten. Az az Isten, akinek „*igéje örökre megmarad*” (Ézs 40,8). Ez azonban bennünket nem ment fel a feladat alól. Az evangéliumot nem őrizgethetjük csak magunknak, egyedül táplálkozva az örömhírrrel, mint a zugevők.

Bármelyik „elemét” vizsgáljuk is az evangélium megőrzésének: hitben maradás, a tisztaság őrzése, az evangélium melletti kiállás, vagy a továbbadás – be kell látnunk, hogy pusztán emberi erőből egyik sem megy. Isten azonban nem is hagy magunkra bennünket. Sok üldöztetés, támadás, gúny és nehézség ellenére a keresztyénség, Jézus Krisztus egyháza ma is él, az evangélium terjed. Aki szembe megy vele, magával az egyház Urával megy szembe. Elveszi majd jutalmát, ahogy elveszük majd mi is, akik számára az evangélium kincs, élet, reménység forrása. Valójában miközben megőrizzük, az evangélium őriz meg bennünket. Megőrzi attól, hogy a világ magával sodorjon, játékszerévé tegyen, és megőrzi az örök életre. Ámen.

Kuti Józsefné Filep Katalin

Ráfelelő ének: 119. Zsoltár 56. verse

Bizonyágidat örökül bírom, / És azokat tartom drága kincsemnek, / Azokban lesz minden vigasságom! / Szívemet hajtom a te törvényednek / Megtartására minden időben, / És azokat megőrzöm mindvégiglen.

Imádságok:

Imádság a Kárpát-medencében folyó nevelésért, oktatásért

Drága Mesterünk!

Dicsőítünk és magasztalunk Téged, hatalmas Istenünk a számtalan kincseért, amit nekünk ajándékoztál, ajándékozol! A gyermekek nevetése, tudás-vágya, kíváncsi kérdezősködése megannyi áldás, melyet a Te kezdeből fogadunk. A fiatalok kritikus érteni-vágyása, látszatokkal meg nem elégedő igazságkeresése nagy kihívás elé állít bennünket, felnőtteket, de megújító erőd éreztetted minden beszélgetésben. A személyes kapcsolatokban megélt találkozások, a hitelesnek bizonyuló példaadás, a tananyagon túl a bizalom átadása – megannyi drága kincs, melyet szeretnénk megőrizni Lelked által.

Hálaadásunk mellett azonban megvalljuk színed előtt, hogy egyre távolabb kerülünk a fiatalok világától, mert idegennek, érthetetlennek tartjuk azt. Megvalljuk, hogy olykor erősebb az elvárás bennünk feléjük, mint a megértő szeretet. Kérünk, bocsáss meg nekünk!

Fájó szívvel hozzuk színed elé a ma ifjúságát: hamis értékek, színpompás, de gyilkos trendek, „jövőképtelenség”, frusztrált nemtörődömség, s megannyi ördögi csapda nehezíti lépteiket. Könyörgünk értük! Lelked erejét, bölcsességét és szeretetét kérjük, hogy tartani, szeretni, vezetni tudjuk őket Feléd – óvodában, iskolában, gyülekezetben, az életben. Kérünk tedd áldottan maivá oktató munkánkat, nevelő jelenlétünket, odaadó szolgálatunkat közöttük! Kérünk, hívd őket életre, tartsd meg igazságodban a hánykolódókat, szenteld meg a Veled-járókat, tanítsd a Téged keresőket! Könyörgünk, formáld intézményeinket kedves otthonná, lelki hajlékká, ahonnan bátran indulhatnak útjukra ifjaink tudva azt, hogyan őrizhetik meg a rájuk bízott kincset!

Áldunk kegyelmes Atyánk, mert reménységünk forrása Te vagy Jézus Urunkban, így kérésünk is bizakodó és magalapozott lehet, tudva: „aki elkezdede bennetek a jó munkát, el is végzi Krisztus Jézus napjára!” (Filippi 1,6) Ámen.

*Kaszóné Kovács Karola
Szekszárdi lelkipásztor*

Ének: 334. dicséret 1. verse (RÉ21)

1. „I - mád - koz - za - tok és buz - gón kér - je - tek!”

Bű - nös vol - tun - kért, U - ram, ó, ne vess meg!

Tisz - ta szí - vet és Szent - lel - ket adj né - künk,

Hall - gass meg Fi - ad ne - vé - be', ha ké - rünk.

Imádság női szolgálatainkért

Mennyei Édesatyánk!

Hálatelt szívvel köszönjük meg neked azokat a nőket, akiknek a segítség, az odafordulás, az együttérzés tántumát adtad. Csak te tudod, Édesatyánk, hogy mennyi testiekben-lelkiekben szenvedő, kiszolgáltatott, elhagyatott ember él a Földön, akár csak a legszűkebb környezetünkben is. Elidegenedő, elszemélytelenedő világunkban soha nem volt még ekkora szükség arra, hogy legyen egy segítő kéz, egy együttérző tekintet, amely felfedezi a némán szenvedő, bujdokló fájdalmat és magányt is. Családok széthullanak, a szülők elfordulnak gyermekeiktől, a felnőttek idősödő szüleiktől, a gazdag a szegénytől, a jóllakott az éhezőtől. Egzisztenciák hullnak a porba egyik pillanatról a másikra, és aki tegnap még jóbarát volt, holnap a bajban már nem akar tudni rólunk. Nagyon sokan nem számíthatnak a szűkebb közösség, a család, baráti kör megtartó erejére, hanem idegenek segítségére kénytelenek bízni az életüket.

Kérünk Urunk, hogy adj elég erőt, szeretetet, türelmet ezeknek a nehéz szolgálatot végző nőknek, hogy a saját életük nehézségeinek hordozása mellett jusson mindig elég idő, oda - szánás a legkisebbek, leggyengébbek, legelesettebbek felkarolására. Adj a lelkükbe megértést, együttérzést, hogy tudjanak együtt sírni a sírókkal és együtt nevetni a nevetőkkel. Légy velük

megpróbáltatásaikban, és adj nekik elég erőt ahhoz is, hogy Máriaként tudják a jó oldalt is választani. Hogy tudjanak a testet-lelket igénybe vevő feladatok közepette elcsendesedni, megpihenni, mint Jézus, időnként elvonulni a tömeg zajától és imádságban veled lenni, a te erődből töltekezni. Hiszen csak a te erőd által vagyunk képesek mi is új erőre kapni, a fizikai szükségleteinken túl lelki erőt és kitartást gyűjteni az újabb feladatok elvégzésére. Kérünk Urunk, adj ezeknek a nőknek támogató közeget, hogy a szolgálók egymásra támaszkodva, egymást erősítve a hitben és a munkában, mindenki a maga készsége és képessége szerint, tudja folytatni a munkáját, legyen az akár kétkézi tevékenység vagy csoport, szervezeti egység, intézmény irányítása.

Tudjuk Uram, hogy a szorult helyzetünknek a legtöbbször saját engedetlenségünk, hitetlenségünk, mohóságunk az okozója. Kérlek Uram, adj ezeknek a segítőknek elég nagylelkűséget, alázatot, szelídséget, hogy Jézus útján járva, tiszteljék a szenvedőket és legyen erejük megtartani, bátorítani, felemelni őket.

Mindez csak a te erőd által lehetséges, áldd meg őket és szeretteiket, most és mindörökké! Ámen.

Böndörné Jaksza Judit, Nagydorogi Nőszövetség

Ének: 261. dicséret (RÉ21)

U - ram Is - ten, si - ess min - ket meg - se - gí - te - ni
ily nagy szük - sé - günk - ben, Krisz - tus Jé - zu - sért,
mi U - run - kért és Meg - vál - tón - kért.

Imádság békéért, békességért

Mindenható Atyánk!

Hála telt szívvel köszönjük, hogy a békétlen világba elküldted a szeretetet és békességet hozó egyszülött fiadat, a bűnből kiváltó Jézus Krisztus Urunkat.

Uram, a békétlenséget kínáló világ forrong körülöttünk és félelemben tart bennünket, a békességre vágyó embereket, akiknek nincs más lehetőségük, mint a benned való reménységünk.

Félni nem akarunk, de néha megrendült, gyenge hitünkkel mégis azt tesszük. A megbékélés vágyával Istennél keressük és tőle várjuk a vigaszt, a békességre való reményt.

Jézus békét kíván adni nekünk, és ígéretet kaptunk, nem hagy egyedül bennünket, bármi történik is, velünk marad a világ végezetéig.

Uram kérünk, a félelemtől bezárkózott megsokasodott szívek megnyitására, hogy az általad adott békesség tölts be mindnyájunk szívét, és a tőled kapott békességgel megtelt szívünkkel tudjunk imádkozni hozzád a békéért.

Kérünk Uram, nyisd meg a békétlenséget a viszályt keltők szívét is, hogy helyet kapjon bennük, és tölts be a békességed, amelyet hoztál és adsz minden embernek, ingyen, kegyelemből. Jézus békéje elüzi a félelmet, helyette megerősíti bennünk a csendes bizalmat, hogy Isten mindenkor velünk és mindenben ott van, félelem nélküli nyugalmat ad számunkra.

Add Uram, hogy a békességre törekvők, a békét akarók sokasodhassunk, a Jézusba vetett hitünkkel reményt kaphassunk az emberek egymás közötti megbékélésére, amely elhozza a békét a nagyvilágban, és megőrzi a Kárpát-medencében. Vigyük magunkkal az Úr békéjét! Ámen.

*Lambert Győzőné,
Budapest-Pozsonyi úti Hálaadás Nőszövevény*

Ének: 265. dicséret (RÉ21)

Is - ten - nel jár - ni, la - koz - ni,
Szent é - let - tel il - la - toz - ni,
I - gaz hit - ben nem ha - boz - ni:
U - runk, ta - nít s i - mád - koz - ni!

Imádság keresztyén hitünkben való megmaradásért

Teremtő Istenünk, Atyánk a Jézus Krisztus által!

Elhatározásod szerint, szent legyen szavadra, embert alkottál. Most Előtted áll az ember, aki magam lehetek, és imádságos szívvel kereslek, és nem nyugszom addig, míg Nálad meg nem pihenhetek.

Kereslek Téged, mint Megváltómat, mert most is vétkekkel terhesen érkezek. Bocsáss meg nekem, Uram! Kereslek Téged, mint Pásztoromat, hogy ma is kijelöld utamat, s az úton el

ne hagyj! Kereslek, Uram, mert nézd, beteg vagyok, mennyei Orvosom, Te gyógyíts meg! Körül ölelt a félelem, szabadulni szeretnék, de Uram, Nélküled nem tudok! Minden feladat, megpróbáltatás hegyként mered rám, lépni sem tudok, jöjj, kérlek, és mutass utat! Nehezen boldogulok az emberekkel, hitető, álnok beszédre odahajtani fülem, s az életem, ne engedj! E sok kérés után, még hadd tárjak Eléd egy nagy, egy feleletre váró kérdést!: Uram, Te, kinek szeretnél látni engem? Egy nőnek, aki mindinkább a Te képedre és hasonlatosságodra formálódik? Feleségnek, aki engedelmes? Anyának, akiben szeretet és bölcsesség van? Nagyanyának, aki mer bátran rátekinteni az új családra, mely gyermekéből lett? Özvegyasszonynak, aki keresi a feltámadás reményében új szerepét az életben? Magányos nőnek, aki dolgozik derűjén és nem adja át magát az egyedüllet keserűségének? Szolgálónak? Teherhordozónak? Bibliás, zsoltárt dúdoló asszonynak? Uram! Oly sok a „vargabetű” Nélküled. De most idetelepedtem lábaidhoz, megérkeztem. Egy kicsit „Mária” lettem, bár tombol a „Márta” bennem. De én most kezdedre bízom életem: a földi úton elmémet élesítve, szívemet bátorítva, testemet erősítve, lelkemet Lelkeddal megtöltve vezess, míg atyai karodba megérkezek. Ámen.

*Kisóvári-Németh Márta
Pécs-Belvárosi lelkipásztor*

Ének: 845. dicséret (RÉ21)

Tégy, Uram, en-gem ál-dás-sá! Lel-ke-det úgy vá-rom.

Tedd te a szí-ve-m há-lás-sá, hogy ne-ke-d szol-gál-jon!

Bár-ho-va kül-desz, aj-kam-ról zengjen az új é- nek!

Tégy, Uram, en-gem ál-dás-sá! Oly sok a bús é- let.

Az Úr imádsága
Nemzeti imádságunk – Himnusz
Hálaáldozatra hívás

Áldás:

„Isten vegyen tenyerébe téged,

Ő formáljon teljessé, széppé,

Ő változtassa békességgé kétségeidet,

öleléssé szorongásodat,

lelkesezéssé csüggedésedet,

befogadássá bizalmatlanságodat.

A bűsleges Úr jöjjön hozzád hétköznapi kincseivel,

adjon igaz hitben való megelégedést szívedbe és erős bátorságot a rád bízottak megőrzésére

most és mindenkor!”

Varga Gyöngyi

Záróének: 208. dicséret (RÉ21)

1. Jöjj, mondjunk há-la - szót Hű száj-jal és hű szív-vel,
Mert raj-tunk itt az Úr Nagycso-da dol-got mí-vel.

Már a - nya-öl - ben is Volt mindig gond-ja ránk.

A sok jót, mely-lyel áld, Ki sem mondhat-ja szánk.

2. Dús kincseiből az Úr
Jó békességet adjon,
Hogy szívünkben a kedv
Víg és derűs maradjon.
Ne hagyja híveit
Bú-bajban sohasem;
A rossztól óvja meg
Itt s túl ez életen.

3. Az Atyát és Fiút
És a Szentleket áldom;
A menny Urát, kibem
Szent egybe forrt a három;
Aki úgy szól ma is,
Ahogy régente szólt,
Nem változik: az Ó,
És az lesz, aki volt.

Hála

*Nem kérni szeretnék, Istenem,
Hálát szeretnék adni neked:
Ha százszor is vétkezem,
Te akkor is szeretsz engem.
Tudja meg a világegyetem,
Legyen kilátástalan sötétség,
Jöjjön bármekkora hurrikán,
Jézus mellettem helyt áll.
Sokszor kérdezem: lehetlent kérek-e?
Egy perccel sem többet,
Egy hangot a távolból,
Jézus, várom, hogy szólj!
Utamon begyék völgyek mesélnek rólad,
S mi a vége?
Egy újabb kérdéssel gazdagodtam,*

*Talán velem van a baj?
Hitem erős, lelkem kitart,
Tudom, hogy eljön a pillanat,
S bármekkora legyen a baj,
Nem félek: hiszem, hogy velem van.
Jézus így szólt egyszer:
Atyám, bocsáss meg nekik,
Mert nem tudják, mit cselekszenek.
S meghalt a bűneikért a kereszten.
Hogy miért? Megadta a lehetőséget,
Mire? Hogy örök életet éljünk vele.
Nem kell bűnösen várnotok
Mert ő így szól:
Ki engem befogad,
Befogadja azt, aki küldött.*

Pusztai Dorina, Hajnalcsillag Tanoda

A bidasi barang

